

skulle undergives tre Behandlinger. Jeg indrømmer, at tre Behandlinger efter Beslutningens korte Formulering vel ikke vilde være fornødne, men jeg skal tillade mig at henstille til Formanden og Thinget, om det ikke vilde være rigtigt, at en saa alvorlig Sag som denne ikke afgjøres med en saadan Hurtighed. Jeg veed ikke, hvad Frist Formanden har tænkt at give os til at møde ved første Behandling, men ogsaa i saa Henseende paa-beraaber jeg mig Forretningsordenens Bestemmelse om, at en passende Frist skal gives, og jeg henstiller derfor, at nærværende Sags Behandling udskydes nogle Dage. Naar der ellers gives flere Dages Frist til langt mindre væsentlige Forslag, forekommer det mig, at Foretagelsen her i Thinget af denne Sag, som i alt Fald for mit Bedkommende er kastet hovedfulds herind, jeg tror igaa, ikke passende og rimelig bør ske i den nærmeste Fremtid, men saaledes at første Behandling i alt Fald ikke foretages før i Begyndelsen af næste Uge. Ved Siden deraf skal jeg nævne, at det ogsaa forekommer mig rimeligt, at man underkaster Sagen to Behandlinger. Dette har jeg som sagt tilladt mig at fremsøre som nyt Medlem, fordi jeg ikke veed, om man maaste ved tidligere Leiligheder har afgjort lignende vigtige Sager saa hurtigt, som man her synes at ville gjøre, men jeg vil vel blive belært om, hvad den rette Fremgangsmaade i saa Henseende er. Jeg anser mig imidlertid for fuldt besjætt til at se paa Sagen som en vigtig Sag og som egnet til to Behandlinger, og jeg tillader mig derfor at foreslaa, at istedetfor denne Sag, som af Formanden foreslaaet at blive undergivet en Behandling, maa blive undergivet to Behandlinger her i Thinget.

Formanden (Krabbe): Efter Reglerne for et Lovforslags første og anden Behandling eller for et Lovforslags anden og tredje Behandling?

H. N. Hansen: Efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling.

Formanden (Krabbe): Der foreligger altsaa to Forslag, det ene af Formanden gaaende ud paa, at dette Forslag til Beslutning undergives een Behandling, dog saaledes at der dertil kan stilles Vædringsforslag, og det andet, at Sagen undergives to Behandlinger efter Reglerne for et Lovforslags første og anden Behandling.

Solstein: Jeg tror, at det erede Medlem, der, som han ogsaa selv bemærkede, er et nyt Medlem, ikke vilde have stillet dette Forslag, hvis han havde set hen til den Praxis, som før har fundet Sted her i Thinget, naar saadanne Forslag have været indbragte. Navnlig forekommer det mig, at den Realitetsindvending, det erede Medlem gjorde gjældende, nemlig, at der ikke var Tid for Medlemmerne til at sætte sig ind i Sagen, ikke

Naar til, thi dels er jo den politiske Side af Stillingen en Ting, som i Grunden maa have været Gjenstand for Medlemmernes Overveelse gennem hele denne Samling, og dels er det jo ingenlunde Meningen, at Sagen skal komme for i Morgen. Hele Forsvarssagens Behandling kommer først, og der vil altsaa være en ikke ganske kort Tid for Medlemmerne til at overveie de Beslutninger, de maatte ønske at tage med Hensyn til Sagen. Det forekommer mig derfor, at det vil være fuldstændig unyttig Spild af Thingets allerede saa stærkt beslaglagte Sommeretid, om vi nu vilde tage lang Tid til at behandle en Sag, om hvilken det i Grunden tør forudsættes, at ethvert Medlem nogenlunde har dannet sig sin Mening iforveien, maaffe endog inden han blev valgt. Jeg skal derfor tillade mig at støtte det Forslag, som er kommet fra den høitærede Formand.

H. N. Hansen: Maa jeg dertil bemærke, at mine Ytringer ikke gik ud paa, at man skulde have Tid til at sætte sig ind i Sagen, men til at overveie, om man vil tiltræde en saadan Beslutning eller ikke, og jeg kan for mit Bedkommende og for Alles sige, at det dog er noget Nyt, at en Beslutning fremtræder i denne Stikelse. De Herrer ville erindre, at det først er gennem Gangen af Udvalgets Forhandlinger i Hørfagen, at man er kommen til dette Resultat, og vel have vi maaffe nok kunnet danne os en eller anden Forestilling om, hvilken Gangen vilde blive i disse Forhandlinger, og hvad Resultat der vilde komme ud deraf, men ingen af os har kunnet forudsæ eller forudsig det. Ogsaa dette er først kommet til Folkethingets Kundskab for saa Dage siden, og derfor er det, som her foreligger, noget i sin Form Nyt, der efter min Mening fortjener Overveelse. Naar der fra den erede sidste Talers Side blev sagt, at vi fik Tid nok til at overveie Sagen, efter som Forsvarssagen først skulde gennemgaa sin Behandling, vil jeg dertil svare, at det ogsaa er en af de Ting, som kunne drages lidt i Tvivl. Væde Medlemmer have foreslaaet, at Forsvarssagen ikke skal undergaa nogen Behandling; de have foreslaaet at standse dens Behandling, og de have ved den Maade, hvorpaa man har stillet sig, strax ved Begyndelsen affaaet Forhandling om denne Sag her i Thinget. De kunne altsaa ikke henvise os til, at vi ved den forestaaende Behandling af Forsvarssagen skulle vente at komme synderlig dybt ind i Forsvarsspørgsmaalets Løsning til den ene eller til den anden Side, og en Henviisning til den Erfaring og Belæring, vi derved skulde faae, vil altsaa neppe være tilstrækkelig for os, som ville se Sagen paa en noget anden Vis, end man hidtil har pleiet. Naar endelig det erede Medlem henviste til Sommer-tiden o. s. v., er det jo med fuld Joye fra en æret Taler for nogen Tid siden bemærket, at